

4. negyedév / 2025.11.02 - 2025.11.08

06 / Senki sem látta, ugye?

Mi történik, ha a hibákat eltussolják?

Amikor Isten hagyja, hogy kudarcot valj

Jerikó harc nélküli bevételét követően az izraeliták azt hitték, hogy a következő győzelem már csak formalitás. Tehát kb. 3000 férfi indult Aj városa ellen, ami egy kis város a közelben. Azonban megsemmisítő vereséget szenvedtek. 36 férfi halt meg. A pánik eluralkodott. A bátorságuk odalett. Ekkor kiáltott Józsué Istenhez: "Akkor ezt mondta Józsué: Jaj, Uram, Uram! Miért is hoztad át ezt a népet a Jordánon, ha most az emóriaiak kezébe adsz bennünket, hogy elpusztítsanak?" (Józsué 7:4-5.7 RÚF rövidített)

Mikor érezted, hogy bíztál, de Isten "cserben hagyott"?

Hogyan érezted magad akkor? Mit tettél egy ilyen helyzetben?

Hogyan tudnál másképp reagálni - anélkül, hogy kilátástalan helyzetbe kerülj?

Mi segít, amikor Isten támogatásában kételkedsz?

Mire van szükséged ahhoz, hogy annak ellenére Istennel folytasd az utad, hogy úgy érzed, hogy Ő hagyja, hogy kudarcot vallj? Mi van akkor, amikor nem találsz más magyarázatot a kudarcodra?

Beszélg Istennel erről - egészen őszintén!

Inkább ne nyúlj hozzá

"Vétkezett ellenem Izráel: nem tartották meg a szövetséget, amelyet parancsoltam nekik! Elvettek a nekem szentelt dolgokból,..." (Józsué 7:10-11 RÚF rövidített)

Emlékszel olyan helyzetre, amikor tudtad valamiről, hogy helytelen - és mégis megtetted?

Mi vett rá?

Mik voltak a következmények - tényszerűen és érzelmileg?

Gondolod, hogy ma is vannak dolgok, amiket Isten "magának tett félre" (megszentelt)?

Amennyiben nem: miért nem? Amennyiben igen: mik lehetnek ezek?

Téged érint konkrétan ilyen dolog?

Van valami, amivel kapcsolatban azt érzed, hogy "inkább hozzá se nyúlj"? Lehet azért, mert a tisztelettel van kapcsolatban. Vagy a bizalommal. Vagy a 10 parancsolattal. Vagy csak, mert Istené?

Ha együtt csináltuk, együtt visszük el a balhét

"Nem győzhetitek le ellenségeiteket, amíg ki nem irtjátok magatok közül azokat a dolgokat...Jöjjetek ide reggel törzsenként. Abból a törzsből, amelyet sorsvetés útján megjelöl az Úr, jöjjenek ide a nemzetségek. Abból a nemzetségből, amelyet megjelöl az Úr, jöjjenek ide a családok. Abból a családból, amelyet megjelöl az Úr, jöjjenek ide a férfiak." (Józsua 7:13-15 EFO, RÚF rövidített)

*Tapasztaltad már, hogy valami nem sikerült, mert valaki nem tartotta magát a megbeszélésekhez? Mi történt akkor - mi volt a spontán reakciód?
Hogyan kezeled ma ezeket a helyzeteket?*

*Hol tapasztalod azt, hogy egy tévedés nem csak azokat érinti, akik elkövetik azt?
Akár iskolában, egyetemen, munkahelyen, családban, csapatban vagy csoportokban - a hatás gyakran mindenkit érint.*

*Ez fair? Vagy egyszerűen ez a valóság?
Mikor lehet mégis igazságos, hogy mindenki szenved egy valaki hibájáért?*

*Ez izraeli "elszúrta", ezért az egész népnek vereséget kell szenvednie. Mit gondolsz, miért kezelte Isten ilyen szélsőségesen?
Megtörténhet ez ma is? Isten a következményeket sokak számára megengedi, mert egy valaki átlépte a határt? Ha nem - miért? Amennyiben igen - hogyan nézne ez ki?*

Mit mondanál Istennek, ha más hibája miatt szenvednél?

Titokban, csendben és tévesen

Milyen helyzeteket ismersz, amikor valamit eltitkoltál - de végül mégis kiderült? Mit váltott ez ki benned és a csoportban?

*Mi veszi rá az embereket azt gondolni: "ezt úgysem veszi észre senki!"?
Mit eredményez benned az, ha valami rosszat tettél, de senki sem vette észre?
Mi aminek nehezen vagy egyáltalán nem tudsz ellenállni, annak ellenére, hogy tudod, nincs rendben, ha megteszed? Mi gyengít el téged?*

Mi rosszabb: nyíltan elkövetni a hibát vagy titokban csinálni és eltussolni?

Az izraelita, aki hadizsákmányt tett el, addig hallgatott, míg Isten nyilvánosságra hozta a hibáját. Ezt ekkor beismerte: " Ákán így válaszolt Józsuaénak: Valóban én voltam az, aki

vétkezett az Úr, Izráel Istene ellen, mert a következőt tettem: megláttam a zsákmány között egy szép sineári köntöst, kétszáz sekel ezüstöt és egy ötven sekel súlyú aranyrudat. Megkívántam és elvettem őket. Ott vannak a sátramban elásva a földbe, az ezüst is alattuk van."

(Józsué 7:20-21 RÚF)

Jobb lett volna, ha Ákán egyből jelentkezett volna?

Te megtetted volna? Vagy inkább hallgattál és vártál volna? Miért?

Miért esik néha nehezedre becsületesnek lenned - pont, amikor hibázásról van szó?

Mi ad bátorságot elmondani az igazat akkor is, ha kellemetlen?

Igazságos ez?

Mi az "igazságos" számodra, amikor valaki hibát követ el?

Milyen esetekben segíthet a büntetés, hogy valaki megváltozzon? Milyen fajta büntetés?

Mikor segít a büntetés abban, hogy másokat visszatartson ugyanazon hiba elkövetésétől?

Mi lenne "elég visszatartó"?

Ha az izraeliták közösségének tagja lettél volna: hogyan kezelted volna Ákánt, miután beismerte, hogy szembement Isten kifejezett utasításával?

"Akit pedig az Örökkévaló bűnösnek talál abban, hogy teljesen Istennek szentelt dolgot rejtett el magánál, azt a családjával és minden vagyonával együtt el kell égetni, mivel megtörte az Örökkévalóval kötött szövetséget, és gyalázatos bűnt követett el Izráelben! Ezután az egész nép Józsué vezetésével az Ákór völgyébe vonult. Magukkal vitték Ákánt, és az átkozott zsákmányt: a ruhát, az ezüstöt és az aranyat, azután Ákán gyermekeit, szarvasmarháit, szamarait, juhait, minden vagyonát, sőt még a sátrát is. Ott Józsué ezt mondta Ákáknak: „Miért hoztál ilyen nagy veszedelmet egész népünkre? Most az Örökkévaló terád zúdít veszedelmet!” Ekkor az egész nép megkövezte Ákánt és családját. Holttestüket megégették, és nagy halom követ hordtak rájuk." (Józsué 7: 15.24-26 RÚF rövidített)

Mire gondolsz, amikor ezt olvasod? Hogyan érzed magad közben?

Hogyan passzol ez a történet az istenképedhez?

Mit gondolsz, miért járt el Isten ilyen keményen? Mi lehet emögött?

Félned kellene Isten büntetésétől, ha valamit rosszul teszel?

Mit mond ezzel kapcsolatban a következő igever:

"Ha viszont beismerjük bűneinket, akkor megtapasztaljuk, hogy Isten hűséges és igazságos: megbocsátja bűneinket, és teljesen megtisztít minden gonoszságtól." (1 János 1:9 EFO)

PillanatZóna

Új impulzusok, tiszta keresztény értékek.

Zuhanás utáni újakezdés

"Azután ezt mondta az Úr Józsuénak: Ne félj, és ne rettegj! Vedd magad mellé az egész hadinépet, azután indulj és vonulj Aj városa ellen! Meglásd, kezedbe adom Aj királyát, népét, városát és földjét (Józsué 8:1 RÚF)

Mit gondolsz, miért mondja ezt Isten Józsuénak - a Aj városnál kapott "pofon" után?

Mennyire fontos számodra a hibád után egy második esély?

Volt már az életedben olyan kudarc, ami visszavetett?

Mi bizonytalanított el abban, hogy újakezd?

Mire van szükséged, hogy mindennek dacára újra megpróbáld?

Hogyan segíthet az Istennel való kapcsolatod az újakezdésben?

Ha visszatekintesz Ákán és az izraeliták kudarcára: mi az amit személyesen magaddal viszel?